

**JAARLIJKSE TAKS OP EFFECTENREKENINGEN: ADDENDUM FAQ – DE BEHANDELING VAN
“GELDMIDDELEN”**

– NEWSLETTER

28 januari 2022

Voor meer inlichtingen:

LLJ Tax :

Antoine DAYEZ
antoine.dayez@llj.be

Aurélien VANDEWALLE
aurélien.vandewalle@llj.be

Lallemand Legros & Joyn
(LLJ)
Ch. de La Hulpe, 181/24
Terhulpsessesteenweg
1170 Brussels – Belgium

T : +32 2 738 02 80
F : +32 2 738 02 81
www.llj.be

De belastingadministratie heeft op 27 januari een addendum gepubliceerd bij de FAQ van 7 oktober 2021 over de Jaarlijkse Taks op Effectenrekeningen (JTER) die is ingevoerd bij de wet van 17 februari 2021. Dit addendum bevat (onder meer) welkome verduidelijkingen met betrekking tot contanten.

De JTER wordt vastgesteld rekening houdend met de waarde van de financiële instrumenten, “en geldmiddelen”, die op de effectenrekeningen worden aangehouden (artikel 201/3, 4° van het Wtb DRT).

De minister van Financiën had echter in de loop van de parlementaire behandeling verduidelijkt dat “*Het is duidelijk dat de onderwerping aan de taks zich niet uitstrekt tot een geldrekening die gekoppeld is aan een effectenrekening, of tot een zogenaamde geldsubrekening die afzonderlijk werkt en die enkel met een effectenrekening wordt geïntegreerd in het kader van de rapportering aan klanten.*” (Parl. Doc. 55 1708/003, blz. 68).

In haar FAQ van 7 oktober 2021 herhaalde de administratie deze verklaring in de vragen 13 en 34 en gaf zij aan: “*Op dat vlak wordt verduidelijkt dat die functionele autonomie met zich meebrengt dat alle verrichtingen die door middel van een zichtrekening kunnen worden verwezenlijkt, door middel van een subrekening kunnen worden gesteld.*”

Dit standpunt was bedoeld om de contanten subrekeningen die binnen het toepassingsgebied van de JTER vallen duidelijk te identificeren. Het bleek echter moeilijk uitvoerbaar omdat het begrip “*verrichting die via een zichtrekening kunnen worden gesteld*” geen eenduidige juridische definitie heeft. Er zij immers aan herinnerd dat een “rekening” niets anders is dan een kaderovereenkomst “(...) *d.w.z. een leeg kader dat slechts tot leven komt en effecten heeft door de transacties die het registreert*” (zie C. ALTER, Les comptes en banque, Rep. Not, t. IX, Boek 11/1, Brussel, Larcier 2010, n°210); met andere woorden, het is aan de partijen om de verrichtingen te bepalen die op een bepaalde rekening zullen moeten worden geboekt.

In haar addendum (nr. 34) preciseert de belastingadministratie dat contanten moeten worden geacht een “afzonderlijke werking” te hebben en van de JTER-belastinggrondslag zullen worden uitgesloten wanneer “*aan de drie volgende criteria cumulatief is voldaan:*

- *de geldmiddelen worden niet tijdelijk of voorlopig aangehouden, d.w.z. dat het financieel recht voor die geldmiddelen geen beperking oplegt inzake de maximale duur van hun deposito bij de tussenpersoon;*

- de geldmiddelen staan vrij ter beschikking van de tussenpersoon die ze kan gebruiken voor eigen rekening, d.w.z. dat er geen enkele beperking bestaat voor het gebruik van de geldmiddelen door de tussenpersoon;

- in geval van in gebreke blijven of het faillissement van de tussenpersoon worden de geldmiddelen beschouwd als een onderdeel van haar vermogen en worden die geldmiddelen bijgevolg onderworpen aan de regels voor de samenloop van schuldeisers.

Rekening houdend met die criteria maken de geldmiddelen, die worden aangehouden op een subrekening die bijvoorbeeld functioneert als een zichtrekening, geen deel uit van de belastbare grondslag van de taks. Daarentegen maken, bijvoorbeeld zichtdeposito's of vernieuwbare termijndeposito's op ten hoogste drie maanden die worden ontvangen door beursvennootschappen, in afwachting van hun bestemming, deel uit van de belastbare grondslag van de taks."

Deze criteria zijn rechtstreeks geïnspireerd door het financiële recht en in het bijzonder door de Bankwet, waaruit volgt dat de banken gemachtigd zijn om tegoeden aan te houden voor rekening van hun cliënten zonder enige beperking in de tijd en dat zij deze mogen gebruiken voor hun andere verrichtingen (zie art. 1,3° en 533 van de Bankwet) en dat deze tegoeden behoren tot de "massa" van het faillissement en niet onderworpen zijn aan enig bijzonder voorrecht, waarbij de cliënten slechts beschermd worden door een "algemeen voorrecht op roerende goederen" (zie art. 389 van de Bankwet).

Overeenkomstig het standpunt dat de minister tijdens de parlementaire werkzaamheden heeft ingenomen, mag er dus geen onderscheid worden gemaakt op grond van het door de bank gehanteerde operationele systeem (rekening met rubrieken, subrekening, "gekoppelde" rekening, enz.).

De FAQ en addendum zijn beschikbaar op:

https://eservices.minfin.fgov.be/myminfin-web/pages/fisconet/document/a7b8da9c-8e85-4b05-ad0a-d68b9707f93f#punt_34

*

* *

Wij blijven ter uw beschikking om hetgeen voorafgaat verder te bespreken.